

8. Пятничук Д. В. Побудова тренування бігунів на середні і довгі дистанції в умовах Карпатських гір : метод. Реком. / Д. В. Пятничук, Т. В. Бойчук. – Івано-Франківськ, 2011. – 56 с.
9. Шпак Т. В. Тренування велосипедисток високої кваліфікації в умовах середньогір'я / Т. В. Шпак // Теорія і методика фіз. виховання і спорту. – 2000. - № 1. – С.39-41.
10. Шпак Т. В. Підготовка велосипедистів високої кваліфікації в умовах середньогір'я / Т. В. Шпак, М. П. Кірієнко // Спорт. медицина. – 2008. – № 1. – С.137-142.
11. Fuchs U., Reib M. Hohentraining. Trainer bibliotek. – Phillipka-Verlag, 1990. – 127 p.
12. Saltin B. Morphology, enzyme activities and buffer capacity in leg muscles of Kenyan and Scandinavian runners / B. Saltin, C. K. Kim, N. Terrados, H. Larsen, J. Svedenahg, C. Rolf // Scand. J. Med. Sci. Sports. – 1995. – 5. – P. 222-230.
13. Task force of the european of cardiology and the north american society of pacing and electrophysiology. Heart rate variability. Standarts of measurements, physiological interpretation, and clinical use // Circulation. –1996. – 93.–P. 1043-1065.

Стасенко О.А.

Кіровоградський державний педагогічний університет
імені Володимира Винниченка м. Кропивницький

ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

У статті розглянуто проблему підготовки майбутніх учителів фізичної культури, а саме опанування професійними знаннями для вдалого здійснення ними професійної діяльності відповідно сучасних умов. Відображено застосування особливостей педагогічних технологій для ефективності здійснення навчально-виховного процесу. Обґрунтовано структуру технології навчання, яка включає в себе: етапи, ступінь та складність технологічності, гнучкість і мобільність технологій. Проаналізовано рівні та компоненти технології професійної підготовки. Розроблено технологічну модель професійних якостей майбутнього вчителя фізичної культури для забезпечення певного рівня засвоєння знань, розвитку ціннісних орієнтацій, виникнення творчого мислення, всебічної саморегуляції, зміни стосунків у педагогічному колективі та в спілкуванні з учнями.

Ключові слова: майбутні учителі фізичної культури, технології, навчальний процес, професійні знання.

Stasenko A.O. Technological approach is in professional preparation of future teachers of physical culture. The problem of preparation of future teachers of physical culture is considered in the article, namely capture professional knowledge for successful realization by them professional activity accordingly modern terms. Application of features of pedagogical technologies is represented for efficiency of realization of educational-educator process. The reasonable structure of technology of studies, that includes for itself, is reasonable: the stages, degree and complication of technologicalness, flexibility and mobility of technologies. Levels and components of technology of professional preparation are analysed. The technological model of professional internalss of future teacher of physical culture is worked out for providing of certain level of mastering of knowledge, development of the valued orientations, origin of the creative thinking, all-round self-regulation, change of relations in a pedagogical collective and in intermingling with students.

Key words: future teachers of physical culture, technology, educational process, professional knowledge.

Постановка проблеми. Демократизація освіти, надання їй державно-національної спрямованості вимагають пошуку нових шляхів якісного вдосконалення фізичного виховання підростаючого покоління. Педагог має бути озброєний системою закономірностей, які відображають реальні об'єктивні процеси особистісного розвитку вихованців.

Розширення й оновлення освітняського діапазону вимагає створення системи професійної підготовки фахівців фізичного виховання та спорту, спрямованої на підвищення кваліфікації, професійної компетенції, конкурентноспроможності відповідно до зростаючих умов на ринках праці. Винятково важливого значення набуває професійна підготовка майбутніх фахівців фізичного виховання та спорту у вищих навчальних закладах, де забезпечується не стільки спрямування навчально-виховного процесу на озброєння майбутніх фахівців спеціальними знаннями, уміннями і навичками, а й розвиток професійно значущих якостей особистості майбутнього фахівця [2].

На сучасному етапі розвитку загальноосвітньої школи значно підвищився рівень вимог до загальної і професійної освіти вчителя фізичної культури. Враховуючи той факт, що інформованість і освіченість більшості учнів зростає, школі перш за все потрібні вчителі, які вміють нешаблонно мислити, творчо ставитися до своєї праці, здатні поглиблювати й поширювати свої психолого-педагогічні та спеціальні знання в галузі теорії та методики фізичної культури.

Пріоритетним завданням державної політики є всебічний розвиток особистості, зміцнення здоров'я та формування здорового способу життя, забезпечення оптимальної рухової активності, залучення дітей та молоді до занять фізичною культурою і спортом.

У ході реалізації цих завдань актуалізується проблема вдосконалення системи підготовки фахівців нового покоління у сфері фізичної культури та спорту, підвищення їхнього професіоналізму, як зазначено у Законах України «Про вищу освіту» та «Про фізичну культуру і спорт», Національній стратегії розвитку освіти в Україні на період до 2021 року та інших державних документах у галузі освіти. З огляду на це особлива роль в сучасній школі відводиться учителю фізичної культури, який є уособленням здоров'я і здорового способу життя, від нього залежить те, яким буде ставлення школярів до цих важливих аспектів життя людини [1].

Однією із важливих проблем вищої освіти України є підвищення професійної підготовки педагогів і, передусім, майбутніх учителів фізичної культури, від якості підготовки яких залежить стан здоров'я та рівень фізичного розвитку підростаючого покоління. Розв'язання цієї проблеми неможливе без модернізації у вищій школі навчально-виховного процесу фахової підготовки з урахуванням сучасних тенденцій розвитку педагогічної науки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз науково-педагогічної літератури свідчить, що особистість учителя фізичної культури, структура його професійних умінь і здібностей, особливості діяльності та шляхи її вдосконалення досліджується багатьма авторами в різних напрямках: вивчення структури професійних якостей і здібностей та вдосконалення професійної підготовки; формування професійних умінь майбутніх фахівців під час навчання у вищих навчальних закладах, формування готовності до роботи з фізичного виховання.

На думку Г.Ю. Крутової, у системі фізкультурної освіти виняткового значення набуває професійна підготовка майбутніх фахівців фізичного виховання та спорту, яка характеризує технологічно обґрунтовані заходи вищих навчальних закладів країни надати особистості майбутнього фахівця фізичного виховання та спорту такого рівня професіоналізму, завдяки якому він стане конкурентоспроможним на ринках праці, буде самостійно організовувати фізичне виховання різних верств населення й успішно працювати в усіх ланках спортивного і фізкультурного руху [3, с. 89].

Вітчизняні і зарубіжні дослідники визначають професійну підготовку майбутніх учителів фізичної культури як процес, який відображає науково й методично обґрунтовані заходи ВНЗ, спрямовані на формування терміну навчання рівня професійної компетентності особистості, достатньої для організації фізичного виховання різних верств населення регіону й успішної праці в усіх ланках фізкультурного руху з урахуванням вимог ринку праці [6; 9; 10].

Професійна підготовка майбутніх фахівців фізичного виховання та спорту може здійснюватися на основі моделі педагогічної системи формування фізичної культури особистості в умовах гуманістичного освітнього середовища вищого навчального закладу, розробка якої потребує розгляду змісту форм та функцій фізичної культури як умови реалізації безперервної фізкультурної освіти [11; 12; 13].

Відбувається зміна соціального замовлення щодо професійної підготовки вчителів, що зумовлена необхідністю привести зміст підготовки педагогів у відповідність до соціальної функції та мети освіти [5; 13].

В. Grum і І. Voïnar стверджують, що професійна освіта у сфері фізичної культури повинна розвивати біхевіористичну компетентність, яка передбачає наявність розумових і психологічних установок особистості для вирішення конкретних життєвих проблем [14; 15]. Враховуючи те, що саме розумові й психологічні установки є основою перетворювальної діяльності фахівця фізичного виховання і спорту (у тому числі й перетворення своєї тілесності), в основу його професійної підготовки повинно бути покладено розуміння духовно-фізичної сутності фізичної культури у єдності її соціокультурного і соматопсихічного компонентів при провідній ролі першого [4; 16].

Найважливішим кроком до розв'язання цієї проблеми є впровадження технологічного підходу та новітніх технологій, освітніх інновацій, валеологічної освіти і оздоровчих стратегій з використанням набутого вітчизняного й зарубіжного досвіду. Для сучасного суспільства впровадження інноваційних технологій в освіту має не стільки теоретичне, скільки практичне значення, оскільки в умовах глобалізації воно стосується його історичного розвитку та перспектив, які пов'язані з так званими «високими технологіями». Технологія розробляється на основі конкретної філософії, методології освіти, в основі яких – цільові установки, зорієнтовані на очікуваний результат [7; 8].

Ураховуючи, що в процесі підготовки майбутнього вчителя фізичної культури існують певні суперечності між потребою практики у педагогічному забезпеченні професійного становлення студентів в умовах інтеграції навчальної і професійної діяльності та недостатньою розробленістю цього процесу в наукових дослідженнях ми зупинили свій вибір на застосуванні технологічної моделі формування професійних знань.

Новизна даної публікації полягає в науково-теоретичному обґрунтуванні педагогічних технологій як системи наукових знань, що покликана забезпечити ефективність навчального процесу відповідного сучасним умовам та вдосконалити професіоналізм й майстерність майбутнього вчителя фізичної культури.

Загальнонаукове значення розглядається з одного боку, як тісний взаємозв'язок формування пріоритетної підготовки майбутнього вчителя фізичної культури до роботи з учнями сучасної школи, а з іншого – як становлення особистості громадянина України в контексті технології навчально-виховного процесу.

Метою дослідження є визначення й обґрунтування структури педагогічної технології й технологічної моделі професійних знань в процесі підготовки майбутніх учителів фізичної культури.

Для реалізації поставленої мети нами застосовано наступні **методи дослідження**: аналіз науково-педагогічної та спеціальної літератури; узагальнення досвіду фахової підготовки майбутніх учителів фізичної культури; синтез, систематизація, узагальнення – для розробки технологічної моделі формування професійних знань.

Викладення основного матеріалу. Педагогічна технологія як категорія навчання та виховання функціонує як наука, що досліджує раціональні шляхи навчання, систему засобів і принципів, які застосовуються в навчанні, реальний процес навчання. До її головних аспектів належать розробка та деталізація інструментальних процесів, причому створення нових технологій навчання й виховання є наслідком як незадоволення результатами навчання й виховання, так і неефективністю педагогічної діяльності як професійного експромту.

Використання педагогічної технології та її реалізація стали можливими на основі системного підходу, що дає змогу порівнювати різноманітні педагогічні вміння, які в сукупності гарантують результати розробок нової технології відповідно до потреб суспільства, доробок наукових досліджень, застосування програмового навчання таких наук, як кібернетика й інформатика, електронно-обчислювальна техніка, проблемне навчання, дослідження закономірностей розвитку мислення, філософських і психологічних досліджень із проблем людської діяльності, обґрунтування контекстного навчання та моделювання професійної діяльності в навчальному процесі [7].

Педагогічна технологія відображає тактику реалізації освітніх технологій у навчально-виховному процесі за наявності певних умов, де кожна конкретна педагогічна технологія відображає модель навчального та управлінського процесів навчального закладу; поєднання змісту, форм і засобів; охоплення таких спеціалізованих технологій, як промислові, електронні, інформаційні, поліграфічні, валеологічні.

Якщо проаналізувати виникнення в педагогічній практиці педагогічної технології, то можна стверджувати, що вона існує за такими рівнями:

- *загальнопедагогічним* – функціонування педагогічної технології, в основі якої відбувається цілісний освітній процес;
- *предметно-методичним* – функціонування педагогічної технології;
- *локальним, модульним* – функціонування педагогічної технології окремих видів діяльності, формування понять, виховання особистісних якостей.

Поняття технологія професійної підготовки майбутнього вчителя фізичної культури носить багатфакторний, багатоаспектний характер і відображає рівень освіченості, інформованості та вихованості з фізичного виховання, сформованість здібностей фізичної культури до педагогічної діяльності, якості особистості й характерні особливості вчителя-тренера з фізичного виховання.

Технологічна модель майбутнього вчителя фізичної культури – зразок цілеспрямованої, систематичної, послідовної роботи щодо впровадження новаторських введень, прийомів, засобів, дій, які охоплюють цілісний навчально-виховний процес.

Кожен спеціаліст за фахом має відповідати характерним особливостям своєї професії, але якщо говорити щодо багатьох спеціальностей, то слід мати на увазі високий рівень підготовленості, політичну зрілість, активну діяльність, високий рівень культури тощо.

Фахівець фізичної культури має навчати не лише виконанню фізичних вправ, а й виховувати потребу постійно фізично себе загартувати, готувати підрастаюче покоління до розумової праці, активної діяльності в різних галузях науки, культури, громадського життя. Закінчивши навчання у вищому навчальному закладі, випускник працює над збагаченням своїх знань самостійно й на курсах підвищення кваліфікації, що дає йому змогу вміло орієнтуватися не лише в справах своєї спеціальності, а й бути обізнаним у справах держави.

Не менш важливим для молодого фахівця є оволодіння психолого-педагогічними якостями, які притаманні вчителю взагалі (почуття патріотизму, інтелектуальні й духовні збагачення, моральні риси, любов до обраної професії, дітей, цілеспрямованість, принциповість, вимогливість як до себе, так і до інших, почуття товариськості тощо). Якості, які характеризують молодого спеціаліста з позитивної сторони, – це вміння активно брати участь в громадській роботі; пропагандистські, що пропагують досягнення фізичної культури й спорту; професійно-ділові здібності в організації та проведенні змагань, чітка система в роботі, уміле планування, складання звітів, довідок і т. п.

Цілком закономірним є те, що кожен педагог прагне до високого рівня професійної підготовленості, а це залежить не стільки від набуття знань, умінь і навичок під час оволодіння професією, скільки від бажання студента, а в майбутньому – учителя фізичної культури. Тому одним із показників високого рівня професійної підготовленості майбутнього вчителя фізичної культури є наявність:

- знань директивних документів Міністерства освіти й науки України, Комітету з питань сім'ї і молоді, які стосуються фізичної культури й спорту;
- розуміння чіткого визначення сутності, мети, завдань та змісту системи фізичного виховання;
- обізнаності з організаційно-методичними і науково-теоретичними основами фізичного виховання, особливостями, конкретними формами та змістом практичної діяльності.

Усе це загалом становить модель спеціаліста фізичної культури й спорту, але кожна спеціальність за фахом має характерні особливості, притаманні лише тій або іншій групі людей.

Щодо фахівця фізичної культури та спорту – це являє собою професіограму вчителя фізичної культури, яка включає практичну діяльність, проведення уроків, підготовку учнів до виконання комплексної компетенції оцінювання знань, умінь і навичок за дванадцятибальною системою, залучення до фізкультурно-спортивної роботи та створення оптимальних умов для зміцнення здоров'я й фізичного розвитку.

До характеристик професіограми вчителя фізичної культури належать: досконалі знання навчальної програми; уміння планувати роботу з фізичної культури та масового спорту; уміння складати шкільну навчальну документацію різної спрямованості; знання вікових анатомо-фізіологічних особливостей учнів; уміння підбирати засоби і методи роботи з учнями на уроках фізичної культури, дозувати навантаження, підвищувати рівень фізичного розвитку й фізичної працездатності; уміння регулювати виконання завдань і вправ на уроках та заняттях масовим спортом, які сприяють зміцненню здоров'я; набуття вмінь проводити заняття таким чином, щоб оптимізувати фізичний розвиток і підвищувати рівень фізичної підготовленості; забезпечувати успішне складання всіх нормативів з фізичної культури за 12-бальною й модульною системою оцінювання.

Знання, уміння й навички шкільної методики фізичного виховання набуваються під час вивчення теорії і методики за фахом та під час проходження педагогічних практик, де студенти набувають умінь планування, складання конспектів уроків, організації роботи спортивних секцій тощо. Лише після закінчення вищого навчального закладу учитель починає корегувати свою роботу, вносити елементи творчості й новаторського підходу на професійному рівні.

Для забезпечення цілеспрямованої реалізації шкільної програми з фізичного виховання, необхідні вміння складати робочі плани, конспекти уроків, керувати позакласною роботою, здійснювати агітаційно-пропагандистську роботу, вести роз'яснювальну серед батьків про обов'язкові заняття учнів фізичною культурою і спортом. Крім того, учитель фізичної культури (тренер) повинен вміти відбирати обдарованих дітей, підлітків, юнаків і дівчат для занять у шкільних секціях, ДЮСШ, комплектувати команди школярів для участі в змаганнях.

Набувати знання із наукової роботи в студентські роки означає вміти знайти оптимальні шляхи в роботі з учнями завдяки проведенню наукових досліджень під час написання курсових, дипломних і магістерських робіт, виступів на наукових конференціях, засіданнях СНТ, під час підготовки до семінарських занять, беручи активну участь в різних конкурсах.

Учитель фізичної культури повинен вміти встановлювати й підтримувати ділові контакти з учнями, їхніми батьками, педагогічним колективом школи. Наявність таких контактів є однією з рушійних сил у забезпеченні ефективного розв'язання завдань

фізичного виховання дітей та підлітків. Завдяки діловим контактам учителю вдається створити матеріальну базу для занять фізичною культурою й спортом.

Спостереження засвідчують, що найкращих успіхів досягають ті вчителі, які вміють пропагувати фізичну культуру й спорт серед населення, батьків і учнів, вчителів; виступають у засобах масової інформації; проводять зустрічі з ветеранами спорту, олімпійцями, молодими вчителями фізичної культури, спортивні вечори, свята, дні здоров'я, змагання.

Для успішної реалізації професійних умінь учитель фізичної культури повинен правильно визначити мету, завдання педагогічної діяльності, уміти планувати свою працю; використовувати найбільш ефективні форми, методи й прийоми роботи з учнями; комплексно працювати над вирішенням перспективних і поточних завдань; інтенсивно й раціонально використовувати робочий час. Виходячи з цього слід зазначити, що технологізація в системі роботи вчителя фізичної культури – це сукупність професійних дій, спрямованих на вирішення актуальних проблем фізичного виховання й навчання з позицій технологічної концепції, що забезпечує вихід на якісно новий рівень дотримання та впровадження нововведень. Розуміння майбутніми фахівцями структури технології навчання (рис. 1) забезпечує прийняття виваженого рішення про доцільність застосування конкретних технологій навчання й виховання.

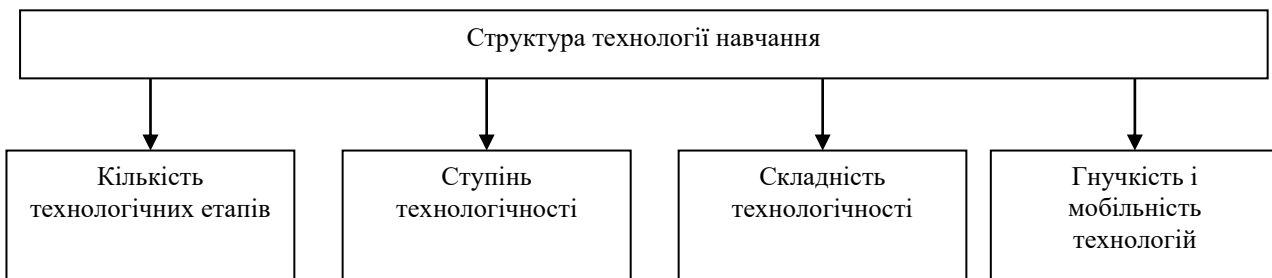

Рис. 1. Структура педагогічних технологій навчання

Технологія професійної підготовки майбутнього вчителя фізичної культури до здійснення роботи з учнями сучасної школи включає декілька напрямів, зокрема: професійну підготовку у вищому навчальному закладі; набуття знань і вмінь для організації та проведення навчально-виховної роботи з учнями та їхніми батьками; вироблення особистісних якостей учителя, тренера, організатора фізкультурно-спортивної роботи й туризму; уміння давати самооцінку власним діям і володіти процесом самовиховання.

Технологія професійної підготовки майбутнього вчителя фізичної культури складається з наступних компонентів, а саме:

- особливостей організації навчально-виховного процесу з фізичного виховання;
- структури та змісту навчально-виховного процесу;
- форм навчання, педагогічної й суспільної трудової діяльності;
- самооцінки, самовиховання як фактору формування професійної майстерності;
- особливостей підготовки вчителя до практичної діяльності.

Учитель-майстер – це фахівець, який спроможний не лише виконувати навчально-виховну роботу, а й в деякій мірі тренерську роботу, уміти складати навчальні плани з перспективою на кінцевий результат, зробити все для того, щоб сформувати міцну здорову особистість, здатну до будь-якої праці.

Виходячи з вищевикладеного слід зазначити, що професійна підготовленість майбутнього вчителя фізичної культури повинна включати в себе: глибокі теоретичні знання щодо використання методів навчальної діяльності; творче осмислення теоретичних знань минулого й вимог сьогодення; постійне використання фізичних вправ і методів навчальної та виховної роботи; застосування професійних форм організації занять відповідно до конкретних умов, завдань і реальних рухових можливостей школярів.

Технологічна модель професійних якостей майбутнього вчителя фізичної культури виступає гарантом досягнення певного рівня засвоєння знань, розвитку ціннісних орієнтацій, виникнення творчого мислення, всебічної саморегуляції, зміни стосунків у педагогічному колективі та в спілкуванні з учнями (рис. 2).

Отже, технологічна модель професійних знань майбутніх учителів фізичної культури – це перш за все досягнення певного рівня навчання й виховання, ефективного за результатами й оптимального за витратами часу, використання ефективних методів і засобів впливу технологізації освіти з позицій гуманізації світогляду, духовних та ціннісних орієнтацій.

Головні висновки, перспективи використання результатів дослідження.

Таким чином, професійну підготовку майбутніх учителів фізичної культури слід розглядати як процес, який відображає науково й методично обґрунтовані заходи вищих навчальних закладів, спрямованих на досягнення певного рівня відповідних знань, які необхідно засвоїти для здійснення діяльності за фахом.

Підготовку такого спеціаліста можна здійснювати на основі технологічної моделі засвоєння професійних знань майбутніх учителів фізичної культури в умовах гуманістичного освітнього середовища вищого навчального закладу. Технологія професіоналізму вчителя фізичної культури зазвичай проявляється у творчій діяльності за фахом, чіткій організації навчального процесу, ефективній діяльності педагога та, відповідно, учнівського колективу, в індивідуалізації й диференціації виховного впливу на особистість школяра.

Рис. 2. Технологічна модель професійних знань майбутніх учителів фізичної культури

Оскільки сучасний період розвитку української держави ставить більш високі вимоги як до освітнього, так і фізичного розвитку підрастаючого покоління, то майбутній вчитель фізичної культури повинен технологічно підвищувати свій якісний рівень, який відповідає потребам нинішнього суспільства, удосконалюватися та створювати оптимальні умови для всебічного й фізичного розвитку особистості кожного учня.

Поняття технологія професійної підготовки майбутнього вчителя фізичної культури носить багатofакторний, багатоаспектний характер і відображає рівень освіченості, інформованості та вихованості з фізичного виховання й спорту, сформованість здібностей вчителя до педагогічної діяльності, особистісні якості й характерні особливості сучасного фахівця.

Література

1. Зайцева Ю. В. Формування у майбутніх учителів фізичної культури готовності до організації фізкультурно-спортивної роботи у загальноосвітніх навчальних закладах : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 / Зайцева Юлія Вікторівна. – П., 2015. – 228 с.
2. Іваній І. В. Фізична культура особистості фахівця фізичного виховання та спорту : [навч.-метод. посібник] / І. В. Іваній. – Суми : Університетська книга, 2015. – 128 с.
3. Крутова Г. Ю. Педагогічні умови професійної підготовки вчителя фізичної культури // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету імені Т. Г. Шевченка. Випуск 81. – 2013. – С. 88–92.
4. Николаев Ю. М. О смене парадигм теоретического знания в сфере физической культуры // Теория и практика физической культуры. – 2007. – № 10. – С. 55–64.
5. Осадчий В. В. Сучасні вимоги до професійної підготовки майбутніх учителів (Мелітопольський державний педагогічний університет імені Богдана Хмельницького) <http://vuzlib.com/content/view/full/354/84> дата відвідування 4.12.2014.
6. Сущенко Л. П. Теоретико-методичні засади професійної підготовки майбутніх фахівців фізичного виховання та спорту у вищих навчальних закладах : автореф. дис. ... доктора пед. наук : 13.00.04 / Людмила Петрівна Сущенко. – К., 2003. – 45 с.
7. Чепіль М. М. Педагогічні технології : [навч. посіб.] / М. М. Чепіль, Н. З. Дудник. – К. : Академвидав, 2012. – 224 с.
8. Язловецький В. С. Новітні технології у фізичному вихованні та спорті : [навч. посіб.] / В. С. Язловецький, О. В. Маркова, О. В. Язловецька. – Кіровоград : Поліграфічне підприємство «Ексклюзив-Систем», 2014. – 204 с.
9. Nicolova E., Boichev K. The role of education and physical education to achieve and preserve stable health in 21st century (new concept) // Тези доповідей IV Міжнародного наукового конгресу «Олімпійський спорт і спорт для всіх : проблеми здоров'я, рекреації, спортивної медицини та реабілітації». – К. : Олімпійська література, 2000. – С. 497.
10. Zaitseva Y. Notion «physical culture-sports work» as problem of determine its essence and content / Yulia Zaitseva // British Journal of Education and Science, London, 2014. – № 1. – P. 452–456.
11. Putney LG. Developing collective classroom efficacy : the teacher's role as a community organizer / LG Putney, SH Broughton // Journal of Teacher Education, 2011 ; 62 (1) : p. 93-105.
12. Valiani A.A. The role of sports and physical education in leisure time for young people / A.A. Valiani // Тези доповідей IV Міжнародного наукового конгресу «Олімпійський спорт і спорт для всіх: проблеми здоров'я, рекреації, спортивної медицини та реабілітації». – К. : Олімпійська література, 2000. – С. 463.
13. The International Encyclopedias of Education. – Oxford, Pergamon, 1994. – P. 1–12.
14. Grum B. I. Convention thought and practice in physical education problems of teaching and implications of change // Quest. – 1998. – P. 17–23.
15. Voinar I. Problems and Tendencies of professionals Education in Physical Culture area // Physical Education and Sport Pedagogy. – 2011. – Vol. 17 (1). – P. 44–50. doi: 10.1080/17398872.2010.544902.
16. Tsos A. The state of physical and psychological components of health in the quality of life of the university students / A. Tsos, A. Homych, O. Sabirov // Człowiek i Zdrowie, Tom VII., Nr. 2. – Państwowa Szkoła Wyższa, Biała Podlaska, 2013. – S. 8–12.

Терещенко О.В.

Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова, м. Київ

МОТИВАЦІЯ ТА ІНТЕРЕС СТУДЕНТОК ПЕДАГОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ДО ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНИМ ВИХОВАННЯМ НА РІЗНИХ ЕТАПАХ НАВЧАННЯ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Визначено, що єдиною дисципліною в умовах вищого навчального закладу, яка дозволяє одночасно вирішувати не тільки освітні та виховні, а й оздоровчі завдання, є фізичне виховання, але останні роки відповідна навчально-виховна система потерпає від невдалих експериментів і на сучасному етапі якість її функціонування залежить від рішення адміністрації вищого